

[Hanne Budtz.]

man på et område, hvad enten det er det ene eller det andet, klare sig med privat virksomhed, ikke mindst hvor det drejer sig om noget, der er i gang, hvorfor skal staten så træde til?

Et monopol er i virkeligheden ensbetydende med en stærk indgriben i en branches hele tilværelse, og der skal efter min mening føres meget kraftigt bevis for, at det er nødvendigt at have et monopol, ellers må jeg på forhånd gå ud fra, at det ikke er rimeligt at have det.

Til slut vil jeg takke den højtærede minister for kulturelle anliggender, fordi han her har redegjort for, hvad han ordret gav udtryk for i fjernsynet forleden aften. Jeg forstår, at der har været en tankegang, en vision — en sådan vision kan jo ikke være den højtærede minister fjern — tanker om noget nyt, der kan komme engang, og så kan vi både på den højtærede ministers og egne vegne glæde os over, at det er en vision, en fortælling, der ikke har været så megen realitet i. Man siger, der er ikke noget så forfærdeligt som en fortæller, der opdager, at hans historie er sand, og det må vi så glæde os over i dette tilfælde.

I øvrigt håber jeg på en velvillig behandling af lovforslaget i udvalget.

K. B. Andersen: Jeg skal ikke gøre så vældig mange bemærkninger, for denne debat er jo på en underlig måde præget af, at de to partier er noget bange for deres forslag, er noget bekymrede over at have stillet det i en lidt forhastet popstemning, fordi der var harper i luften, og derfor tør man ikke rigtig med fuldt sving gå ind for det. Derfor skal jeg på dette sene tidspunkt — eller for at fortsætte i terminologien fra før: 5 minutter over 12 — heller ikke begynde at lægge debatten stort op. Jeg skal blot gøre nogle få bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen var inde på, at det ville være sundt med konkurrence. Ja men der er i hvert fald en erfaring, vi hører enslydende fra alle de lande, der har private stationer ved siden af mere eller mindre offentlig radio, og det er, at denne konkurrence har haft en niveausænkende virkning på programmerne i den offentlige radio, og vi har ikke mindst fået dette meget stærkt understreget fra

England. Så kan vi diskutere, om vi på et eller andet tidspunkt bliver nødt til det alligevel.

Jeg skal heller ikke komme ind på en ideologisk debat på dette tidspunkt, men jeg må sige, at når to monopoler ved siden af hinanden, begge på statsbevilling, er liberalisme, så er der pludselig noget ved venstres etikette som liberalt parti, jeg har haft svært ved at forstå, men som jeg ser meget, meget klarere nu, og derfor synes jeg, det var en meget nyttig bemærkning.

Det ærede medlem hr. Arne Bertelsen syntes, jeg havde været fanatisk ved at tale om piratsendere. Nu tør jeg ikke over for et ærværdigt ældre medlem af dette ting bruge stærke ord, navnlig da jeg forstår, at det gør stærkt indtryk. Derfor skal jeg tilbageholde stærke ord, men vil alligevel sige det på tydeligt dansk, for så kunne det være, at vi kom hinanden nærmere, om ikke i meninger, så dog med hensyn til, hvad det drejer sig om.

Når nu det ærede medlem næste gang, måske i forbindelse med påsken, kommer op til sit sommerhus, som det ærede medlem kan regne med at disponere over — nu har han formentlig ikke gjort det et stykke tid — og der er en anden, der har disponeret over det så længe, så vil denne anden nok trække sig tilbage. Så håber jeg, at det ærede medlem — i tråd med den indstilling, han har lagt for dagen over for Radio Mercur og Danmarks radios 3 bølgelængder — vil belønne dette initiativ og ikke bruge nogen form for ukvemsord. Det er den lidt ejendommelige omgang med rettigheder, som jeg synes nødvendiggør denne bemærkning.

Det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen skal jeg ikke sige noget videre til. Det ærede medlem syntes, vi tog for unuanceret på tingene, og jeg nød at høre ham tale så nuanceret. Der er kun en eneste lille ting, jeg synes jeg bør sige. Det ærede medlem sagde, at radioen skal samarbejde med sig selv. Jeg er enig med ham i princippet, men derfor er det alligevel lidt flot, når han siger, at når TV er i gang, er der ikke flere tilbage, der lytter til radioen. Der er dog immervæk 800 000, der ikke har fjernsynsapparat; det må man ikke glemme, fordi fjernsynet dominerer billedet i øjeblikket. Der er dog mange, der ikke har